

Letošní dva soutěžní dny se lišily především počasím. Ten druhý, popršený, se podepsal i na počtu diváků v hledišti. Naštěstí neměl vliv na průběh samotného klání. Byť soutěžit v hudbě je obludné, přesto spolurozhodování diváků o výsledku zvyšuje jinak menší atraktivitu vystoupení méně známých interpretů.

Soutěž skupin nepřekvapila a s jedinou výjimkou nevybočila z řady posledních let. Začnu tedy tím nejzajímavějším, velepříjemným objevem roku, kterým se nepochybně stala plzeňská skupina **Hlasoplet**. Dívčí či smíšená acapellová uskupení se v několika obměnách již objevila, ovšem pět mužských hlasů tu ještě nebylo.

Repertoár postavený především na známých skladbách, tradicionálech a spirituálech, které aranžují skvěle po svém. Skupina zpívá už řádku roků, leč do folkových vod se vrhla teprve v současnosti. Dramaturgové by měli zbystřit a minimálně sáhnout po jejich cédéčku **Jedním tahem**

K vítězům. **Alibaba** obdržela Krtka od štábu. Volil bych stejně. Byť poněkud nerozumím tomu, že nikdo ze štábu po celou dobu soutěže nebyl přítomen. Vůbec to ovšem nesnižuje výkon Alibaby. Zpěvačka Jarmila Vepřková má usazený, jistý a příjemně zabarvený hlas přesně dynamicky rezonující s oběma kytarami. Ač pouze v triu, řítí se ven spousta muziky.

Třetí místo diváckého hlasování patří znojemské **Lucrecii Borgii**. Početná, již zkušená kapela hraje dosti hlasitě folk s historickými kořeny. Zajímavé bohaté aranže a expresivní projev patřily k největším kladům vystoupení, škoda ne zcela přesné rytmiky.

Passage sleduji od jejich vzniku. Duo se proměnilo v kapelu a písničkářům to pomohlo. Hodně na projevu zapracovali. Neohromující, nepřekvapující, ale poctivý a zajímavě aranžovaný folk.

Jejich *Bílá místa* jsou už hitem v nejlepší smyslu slova.

Vítězem diváckého hlasování se stala **Bujabéza**, která mě poněkud vystrašila už vloni. Napsali o sobě: „

jako obsah francouzské bujabézy...

Styl naší hudby je různorodý stejně“.

S tím se naprosto shodnu, mě osobně mrzí, že se tento styl poněkud mívá s lidovými písněmi, které vytahují na světlo světa ze Sušilova sborníku. Nemohu si pomoci, ale cítím ty písničky zcela jinak a nejsou to bicí, které mi u toho vadí nejvíc. Spíše aranže a pódiový projev. Více

Navlhí Krtci na Kapličky

Napsal uživatel Belmondo

Pátek, 08 Červenec 2011 19:46

